

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

RÅSVALEN, GULDSMEDSHYTAN. — FOTOGRAF A. MICHELSON, LINDESBERG.

15:DE ÅRG.

DEN 5 JULI 1914.

N_o 40.

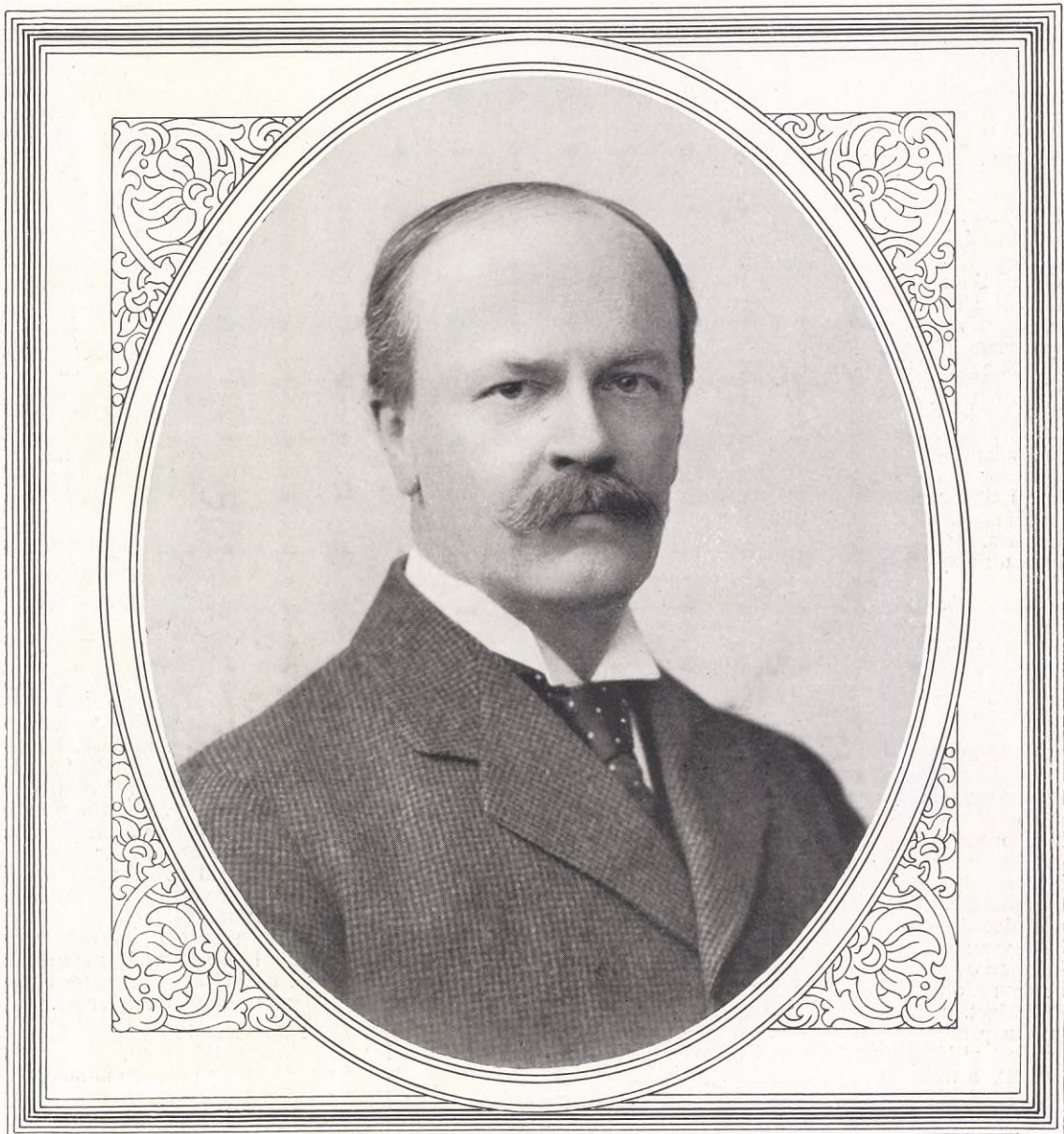

Foto. Jeger, Södm.

Klubb: Bengt Sjöbergare.

Lindberg

LOUIS DE GEER.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

“I ett hufvudsakligen jordbrukande län sådant som Kristianstads framträder såsom önskemål i främsta rummet höjande af jordens afkastning. Af särskild vikt härvidlag är, att de mindre jordbrukarne erhålla ett kraftigt stöd i sina sträfvanen att åstadkomma ett intensivare bruk af jorden. Lätt tillgång till praktisk undervisning och handledning äfvensom möjlighet att för billiga villkor få medel till nödiga förbättringar torde böra i vidsträcktare mån än hittills beredas våra småbrukare.

Om produktionen ökas, kräves ökad afsättningsmöjlighet. Därför ökar man snabb och direkt förbindelse med utlandet för export af lifsmedel samt billigare frakter till de nordligare delarne af vårt eget land.”

Året efter sin utnämning till landshöfding i Kristianstads län gaf friherre Louis De Geer åt en tidning detta uttalande som svar på en rundfråga om viktiga spörsmål för Sveriges provinser. Att det samma tillika innebar ett program för honom själf och hans offentliga verksamhet både som landshöfding och riksdagsman har han under de snart åtta år, hvilka sedan dess förflutit, tillräckligt hunnit visa. Och då H. S. D. nu återger hans bild, har ingen bättre inledning synts kunna gifvas åt den lefnadskontur, som skolat åtfölja den än just detta program. Enkelt, praktiskt, rakt på sak, i god mening demokratiskt — sådant är uttalandet. Och sådan är också mannen.

Gerard Louis De Geer är son till vårt representationsskicks fräjdade omdanare, exc. frih. Louis De Geer. Som ung jurist kom denne till Kristianstad för att sitta ting och knöt därvid den förbindelse med grefvinnan Carolina Wachtmeister på Wanås, om hvars inledning och fortsättning under ett lyckligt äktenskap till lifvets slut den åldrande statsmannen själf på ett så älskvärdt sätt berättat i sina “Minnen”. Som äldste son i detta äktenskap föddes landshöfding De Geer den 27 november 1854 i Kristianstad, där fadern då hunnit avancera till assessor i hofrätten, men sin uppfostran fick han inte i Skåne, utan i hufvudstaden, där han 1873 aflade mogenhetsexamen. Som student kom han till Uppsala, hvarest han 1879 afslöt sina studier med juris utriusque kandidatexamen. Samma år inskrefs han som notarie vid Svea hofrätt och utnämndes af denna 1881 till vice häradshöfding. Under riksdagarna 1882—84 tjänstgjorde han som notarie i bevilningsutskottet samt blef sistnämnda år amanuens i finansdepartementet. Åren 1888—92 innehade han kanslisekreterareförordnande.

Emellertid måtte luften i k. m:ts kansli ha förfallit honom för kvaf, ty förstnämnda år tog han helt oförmodadt afsked och nedflyttade till det nyss förut af morbrodern greve G. Wachtmeister inköpta Hanaskog, där han utbytte juridiken och departementakterna mot landtbruket och de fritt gifna medborgerliga uppdragen. De skånska “mannarne” lärde i honom snart uppskatta icke blott den kuninge och driftige jordbrukaren, utan äfven den varmt intresserade, arbetsglada och flädfria personligheten och det dröjde därför icke länge, förr än han icke blott var sin kommuns allt i allom, utan ock en af födelseprovinsens ledande män. Han blef vald till kommunalordförande i Kviinge, hvarest Hanaskog är beläget, och minnes vi icke fel föll äfven nämde-mansuppdraget på hans lott. År 1900 vardt han ledamot af länets hushållningssällskaps förvaltningsutskott, samma år insatte honom landstinget som

länets representant i Första kammaren och 1902 valdes han äfven till ledamot i Skånska hypoteksföreningens styrelse.

Det var således ingen okänd man, i hvars händer länets vid grefve Magnus Gabriel De la Gardies bortgång sag sin högsta förvaltning lagd. Att det efter den bekantskap det redan gjort med friherre De Geer såg det med glädje, behöfver knappast sägas. Själf lär han däremot ha hyst betänkligheter: han älskade det landtliga lugnet och han visste väl, att landshöfdingeämbetet i Kristianstad icke är någon sinekur. Har han hyst sådana öfvervann han dem emellertid. Länets hushållningssällskap gaf uttryck åt sin tillfredsställelse därmed genom att samma år välja honom till sin ordförande. Och sannerligen länets fått skäl att sedermera beklaga den landshöfdingeutnämning, som ägde rum den 8 febr. 1905: det är icke för mycket sagdt, att en tillgängligare, mera tillmötesgående, mera intresserad och mera uppuren höfding har länets icke haft, i trots af att få län haft maken till höfvingaminne.

I Första kammaren har frih. De Geer alltjämt fortsatt att hafva säte. I den gamla Första kammaren hörde han till den minoritet, hvilken konsekvent utestängdes från de ständiga utskotten och hvars män därför icke så mycket kommo att inför allmänheten framträda. Om frih. De Geer erinrar man sig från denna tid hans framskridna hållning i rösträttsfrågan, i hvilken han först var med om att frambära den s. k. landshöfdingemotionen, som äf-såg att slå en brygga mellan majoritetsvalens anhängare och motståndarne till första kammarens proportionalisering, och sedermera gaf sin röst åt det Staaifiska förslaget. Efter rösträttsreformen mottog han val till den nya första kammaren på “frisinnad” partibeteckning och ingick i liberala samsamingspartiet. Af detta insattes han i jordbruksutskottet, hvars ordförande han äfven blef. I debatten har hans inlägg städse gjort sig bemärkta; grundlighet, reda och klarhet har för dem varit kännetecknande. Kommer hans plats på Kristianstadsbänken att vid nästa riksdag intagas af annan man, kommer det att framkalla en känsla af saknad, som icke lättare skall öfvervinnas vid tanken på den nobla personlighet vårt politiska lif därigenom gått förlustigt.

Likväl får man göra sig förtrogen med denna tanke. Redan tidigt gaf frih. De Geer — genom ett inlägg i dagspressen — tillkänna sitt bekymmer öfver vår flottas försummande under dröjsmålet i afvaktan af resultatet af försvarsberedningarnas arbeten och när den bekanta konflikten mellan konungen och dåvarande statsministern Staaif uppstod i början af innevarande år, var det ock till honom konungen vände sig för att om möjligt vinna en liberal ersättare åt den afgående regeringschefen. Ehuru det sätt, hvarpå frih. De Geer mottog och utförde konungens anmodan “att göra ett försök” att bilda en ny regering, var fullt lojalt och ehuru å andra sidan så vidt synes det liberala partiet ej håller vidtrog någon åtgärd syftande till brytning, måste dock något hafva inträffat, som gjort hans ställning inom partiet ohållbar. I alla händelser utträdde han därur och lär väl nu vid höstens nyval blifva underkastad proportionalismens konsekvenser.

Sedan 1883 är frih. De Geer i äktenskap förenad med Magdalena Margareta Sörensen, dotter till grosshandlaren Niels Sörensen i dennes första gifte

KONUNGEN OCH DROTTNINGEN SAMT KRONPRINSPARET.

Fotograf.
KONUNG GUSTAF OCH DROTTNING VICTORIA
I BERLIN. Ögonblicksbild från uppehållet under
hemresan.

Foto. Hilmer, Helsingborg.

KRONPRINSPARETS MIDSOMMAR PÅ SOFIEKÖ.
dit Luggudebornas 50 personer starka danstrupp jämte tre spelmän från
Höganäs inbjudits.

Sveriges konungapar har i dagarna efter sin sejour i Tyskland — konungen i Karlsbad och drottningen i Baden — återvänt till hemlandet, vid sin

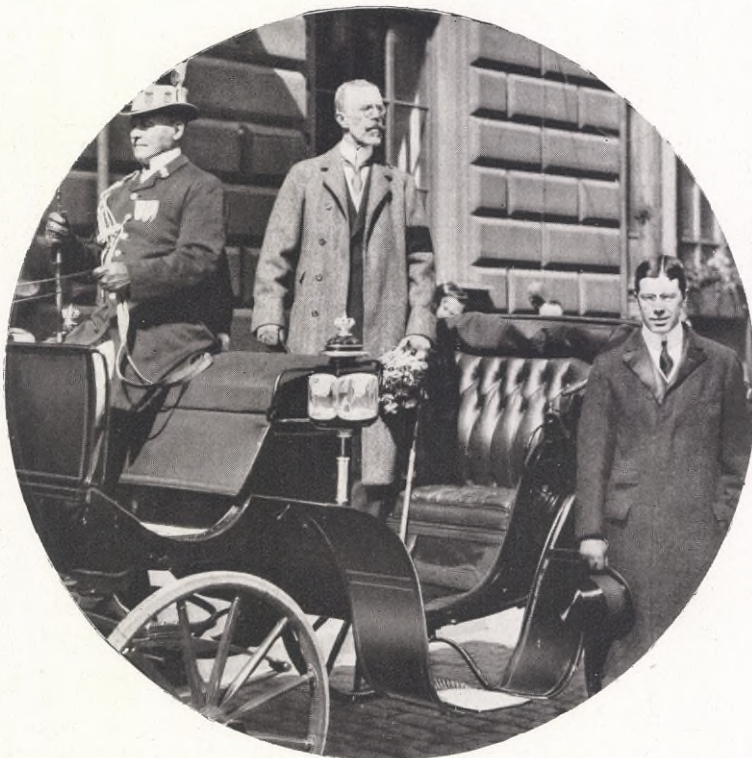
ankomst dit af skilda befolkningslagermottagna med en värme, hvars starka inslag af personlig innerlighet burit vittne om, att hyllningen emanerat ur hjärtedjupen.

Konungen återkom till Stockholm den 20 juni med ordinarie morgontåget från Malmö. Oaktadt officiell uppvaktnings undanbedts hade ett betydande antal officiella personer infunnit sig på stationen. Bl. de närvarande märktes utom kronprinsregenten och prins Eugen regeringens samtliga medlemmar, riksmarskalken greve Douglas, kam-

rarnas talmän, chefen för konungens stab, general Uggle, ett antal personer ur konungens hof m. fl. På perrongen höjdes ett af Kungssången åtföljdt

leive för konungen, hvilken hyllning upprepades ute på Centralplanen, där ofantliga människomassor infunnit sig för att hälsa den återvändande monarken. Omedelbart efter hemkomsten återtog konungen regeringen och höll redan samma dag statsråd.

Drottningen, som af läkare tillråds att under sommaren vistas på Solliden, anlände den 21 juni med ordinarie tåg från Malmö till Kalmar och embarked där ombord på pansarbåten Oscar II, som omedelbart lättade ankar och afgick till Öland.

H. & D. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

KONUNGEN, Jöremål för en utomordentlig hyllning vid återkomsten till Stockholm från den utländska kurortsresan. Vid vagnen står kronprinsen.

Kläd: Bengt Sjöströmsparne.

RIKSSKYTTETÄFLINGEN I MALMÖ.

Foto. Küller, Malmö.

Foto. Rahm, Malmö.

FRÅN SKYTTETÄFLINGARNE: Nederst t. v.: Kronprinsen och general Uggla vid täflingarne. T. h.: Från prisutdelningen. Längst t. v. Riksskyttestandaret, för andra gången eröfrat af Stockholms skytteförbund.

Balliska Riksskyttetäflingen. Allting koncentreras kring Malmö i år. Allting går i det "Baltiskas" tecken. Så har äfven på det sistone i dessa tider den frivilliga skytterörelsen förlagt sin Riksskyttetäfling dit. Icke mindre än 5,300 skyttar hafva inställt sig till densamma, däri inberäknadt 100 damer och 150 veteraner. Midsommarafton anlände skyttarna med extratåg till Malmö, de första redan kl. 6.47 f. m. De sista kommo ej förrän kl. 12.27 fm. den 25 juni. Men till alla tag voro de skånska skyttarna nere och mötte sina kamrater med flygande fanor och klingande spel, för att därefter följa dem till förläggningslokalerna. Icke mindre än 3,700 skyttar hade nämligen begärt inkvartering genom ledningens försorg. Och samtliga blefvo väl inkvarterade. Riksskyttetäflingen öppnades genom korum af general Uggla och har sedan förtgått enligt uppgjort program.

Den 27 juni ägde en stor fältskiutning rum. Icke mindre än 3,000 skyttar hade anmält sig därtill. På aftonen samma dag var en fosterländsk medborgarfäst anordnad på Idrottsplatsen i Malmö.

Kronprinsen som den 26 juni öfvervarit täflingarne och med lifligaste intresse följt deras gång förrättade den 28 juni från arkaden utanför kongresshallen prisutdelningen. De segrande skyttarne fingo mottaga sina pris ur kronprinsessans hand.

Täflingarna mellan de olika skytteförbunden togs första priset af Stockholms skytteförbund, som tillerkändes det af förbundet redan en gång förut eröfrade, af Hvar 8 Dag instiftade riksskyttestandaret samt kulsprutan och Gyttopps kanna. I fältskiutningen tog Gefleborgs läns skytteförbund första priset. Vid täflingarna om segerpriset blef Gustafson från Skedvi, Dalarnes skytteförbund, segerskytt.

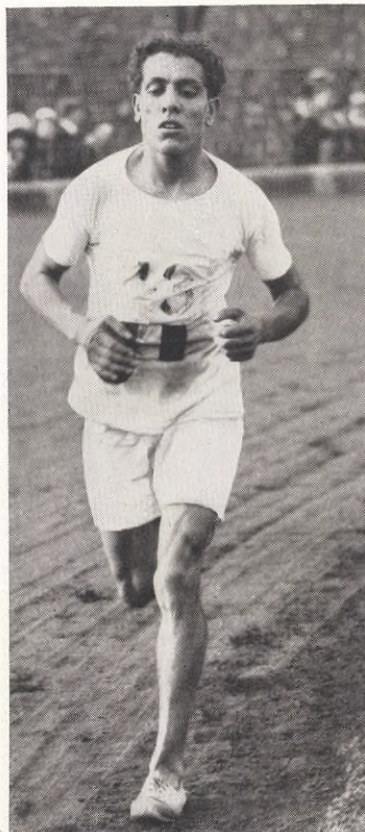

Foto. Küller, Malmö.

DAMERNAS SKYTTETÄFLAN.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöberg, Stain-Gog.

MARATHONLÖPNINGEN I LONDON.

Speciellt taget för HVAR 8 DAG.

DJEBELIA (Frankrike).
Segrare i Marathonlöpningen, vid målet.

J. WESTBERG (Sverige).
2:dre pristagare.

Kliche: Bengt Sjöströmsparre.

W. GRÜNER (Sverige).
3:dje pristagare.

Den stora Marathonlöpningen i London, om Sporting Lifes ståtliga vandringspris, som förra året genom Ahlgren hemfördes åt Sverige, försiggick lördagen den 20 juni å den klassiska banan mellan Windsor Castle och Stamfordbridge (42.200 meter) under tryckande värme. Sistnämnda omständighet gjorde nog att de våra voro i viss mån handicapade, och det var från början klart att tiderna skulle bli långt sämre än Ahlgrens lysande rekord från 1913 års löpning. Därtill kom den minst sagdt underliga bestämmelsen att löparne ej fingo intaga några förfriskningar, ej ens en så oskyldig dryck som vatten (!). Detta gjorde att vår bästa man, Ahlgren, efter 20 engelska mil måste ge upp, plågad af törst, och att en annan af våra löpare, Schuster blef diskvalificerad, emedan han af okunnighet om förbudet bröt mot detsamma.

Att en beduin, Djebelia, från Algier, som täflade under franska färger, under sådana omständigheter hade en påtaglig fördel var gifvet. Han segrade också på den relativt

Efter fotograf!

Kliche: Bengt Sjöströmsparre.

A. W. PERSSON.
Segrare i velocipedtäflingen Mälaren rundt.

dåliga tiden af 2 timmar 46 minnuter 50 sekunder.

Trots det att vandringspriset sålunda gick oss ur händerna och vår bästa man måste utgå, blef likväl svensk idrott särdeles väl representerad i det att 2:dra och 3:dje priserna hemfördes af svenskarne Westberg och Gruner.

Engelsmännen, som i år gjort stora ansträngningar att återvinna troféen, kunde blott belägga 4:de och 5:te plats.

Mälaren rundt. Den årliga velocipedtäflingen, "Mälaren rundt" gick af stapeln den 28 juni. Favoriterna voro A. W. Persson och K. Landsberg. Den senare hade oturen att bli lottad till start omedelbart före sin fruktade konkurrent. Detta afgjorde saken i det Persson segrade på 10 tim. 29 min. 32 sek., hvilket är nytt svenskt rekord och äfven 13 min. bättre än det Olympiska rekord som år 1912 sattes af sydafrikanen R. Lewis.

G. Å.

Verner von Heidenstam, diktaren på Naddö, fyller den 6 juli 55 år. På den härliga alomgifna ön i Vättern lever Folkungaträdets författare sedan år tillbaka återförenad med sin hembygd och i hjärtat af de östergyllenska trakter, hvilka omsutas en Folke Filbyters och den Heliga Birgittas lif. Det är samma sköna och af gammal kultur och historia genomträngda bygd, som in-

Verner von Heidenstam

spirerat skalden till något af det mäktigaste vår prosa äger i berättarkonst och det vackraste vår litteratur äger i lyrik — den underbara lilla dikten "Jag längtar hem" och den ståtliga, af orgelbrus genomtonade "Pilgrimens julsång", hvilken lik en mörk och sällsam ädelsten af oförglömlig glans strålar från en af de yppersta klenoderna i Heidenstams grandiosa och förnåma diktning.

Den öfver Sten Sture d. y. resta minnesvården på Åsundens strand vid Stora Skottek aftäcktes den 24 juni under stora högtidligheter och i närvaro af omkr. 3,000 personer. Utom minnestal af landshöfdingen i Elisborgs län K. S. Husberg upptog programmet prolog af red. E. Malm, historiskt föredrag af dr C. Eklundh samt musik af Lifregementets musikkår och sång af Borås Allmänna sångförening. — Monumentet, som utgöres af ett 5 m. högt granitblock, bär inskriptionen:

"Riksföreståndaren Sten Sture d. y. sårades dödligt på Åsundens is under strid mot rikets fiender för Sveriges själfständighet. Vid Skotteken restes denna vård år 1914 för att hugfästa minnet af en bland Sveriges äldste män".

Vid den hembygdspäst som på midsommardagen firades i Borgholm hölls högtidstalet af dr Sven Hedin som därvid under framhållande af Sveriges utsatta läge manade till enighet i försvarsfrågan. I fästen deltog omkring 8,000 personer, däribland ett stort antal officerare och matrosar från kustflottans första division, hvilken under midsommarhelgen låg i Borgholm.

Foto. Lundin, Ulricehamn.

MINNESVÅRD ÖFVER STEN STURE D. Y. VID STORA SKOTTEK AFTÄCKTES D. 24 JUNI.

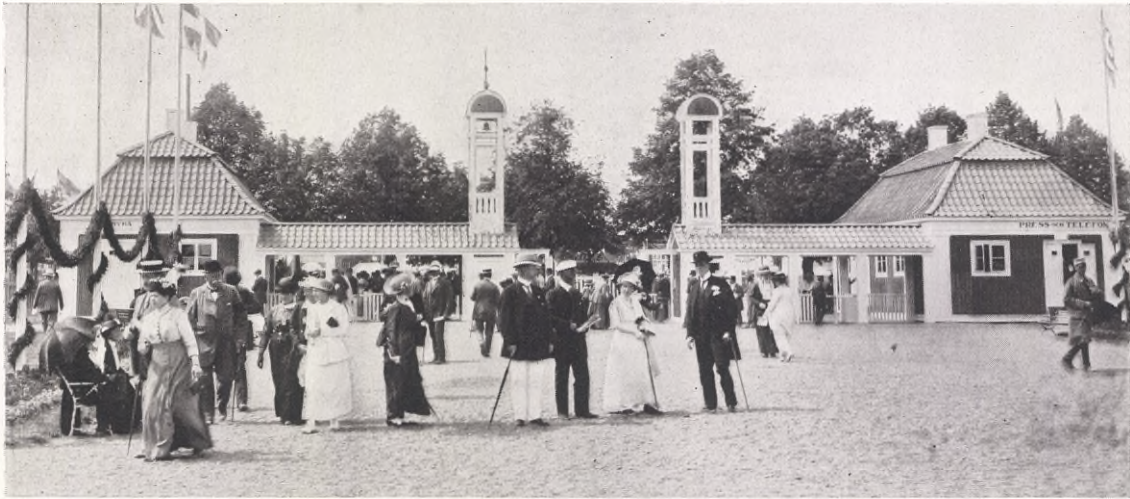
Kliche. Brygt Skötersparis.

Foto. Hansen, Borgholm.

D:R SVEN HEDIN TALAR VID BORGHOLMS SLOTTSRUIN DEN 24 JUNI.

Kliche. Brygt Skötersparis.

Öfverst:
HUFVUDENTRÉN.

Nederst:
NYKÖPINGS
GÄSTABUD Å NY-
KÖPINGSHUS
RUINER.

Vidstående:
DEN KUNGLIGA
TRIBUNEN. Främst
synes fr. v. prins
Carl, prinsessorna
Thyra af Danmark
och Ingeborg, kron-
prinsen (framförande
sitt öppningstal) samt
prinsarne Vilhelm
och Eugen

Södermanlands läns hushållningssällskap, som i år firar sitt 100-årsjubileum har för att celebrera händelsen anordnat en utställning i Nyköping. Det högtidliga öppnandet ägde rum den 21 juni. Vid middagstiden anlände till den rikt flaggsmäckade staden kronprinsen, prins Vilhelm, prins Carl och prinsessan Ingeborg, prins Eugen och prinsessan Thyra af Danmark. Sedan de kungliga tagit plats på den å utställningsplatsen uppförda tribunen och landshövding Reuterskiöld erinrat om hushållningssällskapets hundraåriga verksamhet förklarade kronprinsen utställningen öppnad. Därefter följde tal af kanslirådet Tigerskiöld samt unison sång. En del förtänta män inom hushållningssällskapet fingo därefter ur kronprinsens hand mottaga de hederstecken, medaljer i guld och silver, som sällskapet med anledning af jubiléet beslutat ut-

dela. Sedan prinsessan Ingeborg därefter utdelat hedersprisen vid landbruksmötet följde uppvisning af de premierade hästarna och nötkreaturen.

I programmet för öppningshögtidligheten ingick vidare Ewa Fröbergers historiska trilluftsspel "Nyköpings gästabud", en af de kungliga beivrad jubileumsmiddag samt en af landshövdingen och grefvinnan Reuterskiöld på aftonen å Nyköpings residens gifven soaré, till hvilken äfven de kungliga antagit inbjudning. Konung Gustaf åtföljd af prins Vilhelm, anlände den 24 juni till Nyköping och aflade efter å residenset intagen lunch ett längre besök å utställningen. Vid Nyköpingshus ruiner, dit färden sedan ställdes hade stora folkmassor samlats, bringande konungen sin varma hyllning. Senare på e. m. anträdde konungen i bil återfärden till Tullgarn.

Den Habsburska dynastiens på tragiska tilldragelser så rika krönika har tillökats med ännu en olyckssida. Österrike-Ungerns tronföljare, *erkehertig Franz Ferdinand*, och hans gemål, *hertiginnan af Hohenberg*, hafva mördats i Sarajevo i Bosnien.

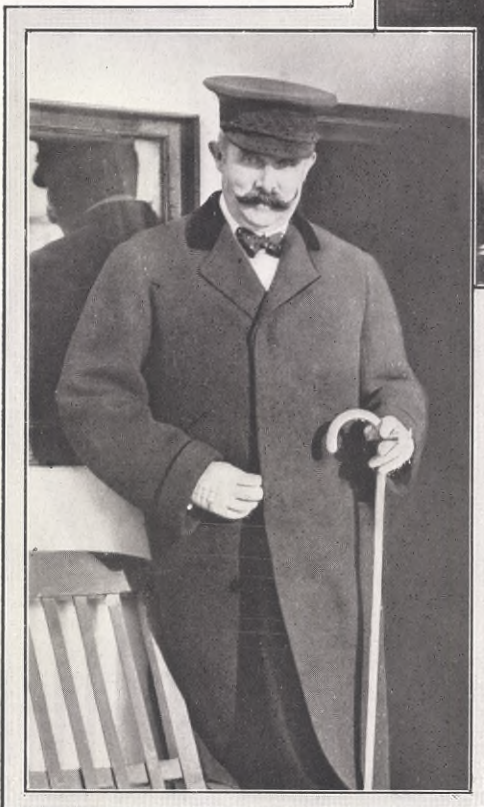
Fursteparet, som sedan några dagar vistats vid den bosniska kurorten Ilidze aflade den 28 juni ett besök i Sarajevo, där man gjort stora förberedelser för mottagandet.

På färden till rådhuset kastades mot deras bil en bomb, hvilken erkehertigen dock lyckades slunga undan. Vid bombens explosion, som inträffade sedan fursteparets bil passerat, sårades 6 personer.

Erkehertigen fortsatte, sedan han en stund kvarstannat på attentatsplatsen för att taga reda på olyckans omfång, till rådhuset, där han hälsades med lefverop af de här församlade stadsfullmäktige. Efter ett

ERKEHERTIG FRANZ FERDINAND, Österrike-Ungerns tronföljare, kejsar Franz Josefs brorson, f. 1863, mördad den 28 juni genom ett revolverskott under besök i Sarajevo, Bosniens hufvudstad.

ERKEHERTIG FRANZ FERDINAND SOM CIVIL, foto tagen vid ankomsten till England i och för besök vid engelska hofvet i Windsor i slutet af 1913.

hälsningstal af borgmästaren uttryckte erkehertigen sin glädje öfver att vara i Sarajevo och öfver det hjärtliga mottagande befolkningen beredt honom och hans gemål.

Myndigheternas uttalade afsikt att med anledning af attentatet vidtaga militära försiktighetsåtgärder afböjdes af tronföljaren.

Efter porträtt. Klödet: Emig Skötenparre.
ERKEHERTIG CARL FRANZ JOSEPH, den nye tronföljaren, f. 1887.

JÄMTE GEMÅL MÖRDADE.

ERKEHERTIG FRANZ FERDINAND MED GEMÅL, hertiginnan Sophie af Hohenberg, OCH BARN, prinsarne Maximilian-Karl (f. 1902) och Ernst (f. 1904), samt prinsessan Sophie (f. 1901).

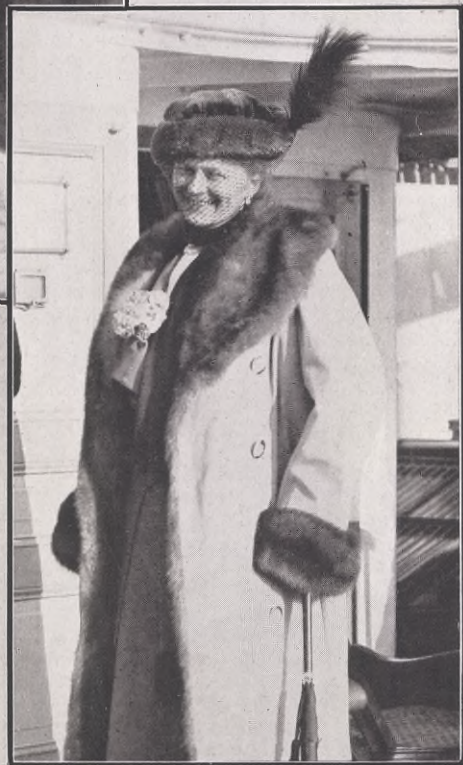
ERKEHERTIGINNAN ZITA, f. prinsessa af Bourbon-Parma, f. 1892, förm. m. erkehertig Carl Franz, Joseph 1911. Deras son Franz Joseph Otto är f. 1912.

ves en ifrig propaganda för Bosniens och Herzegowinas våldsamma lösslitande från Österrike-Ungern och anslutning till Serbien. För dessa planer realiserande har den imperialistiskt sinnade erkehertig Franz Ferdinand stått som det farligaste hindret.

Då fursteparet i sin bil lämnade rådhuset utbröto folkmassorna i entusiastiska hyllningsrop. Färden ställdes till sjukhuset, där erkehertigen ville besöka de vid bombattentatet sårade. Då bilen i ett gathörn saktade farten, sprang en ung man fram och aflösade två skott, af hvilka det ena träffade erkehertigen i halsen och det andra hertiginnan i underlivet. De sårade fördes omedelbart till konaken, där de efter en kort stund afledo.

Bombattentatorn en 21-årig typograf Gabrenovio från Trebinje arresterades likaså mördaren, Gavrilo Princip från Grahovo i distriktet Livno, en 19-års skolyngling.

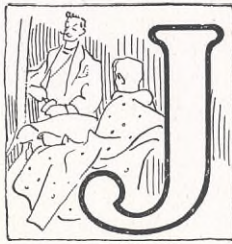
Båda förneka att de haft medbrottslingar, men af allt att döma kan den fasansfulla händelsen tillskrifvas en vidd utgrenad storserbisk sammanväring. Bland den bildade ungdomen i Bosnien bedrif-

SOPHIE, HERTIGINNAN AF HOHENBERG, f. grefvinna Chotek 1858, morgan. förm. m. erkeh. Franz Ferdinand 1900, jämte sin gemål mördad i Sarajevo den 28 juni.

STADSBILDEN.

FÖR HVAR 8 DAG AF **LUDVIG NORDSTÖM.**

JAG låg engång och hvilade upp mig efter en sjukdom på en gammal herrgård i en utomordentlig vacker trakt i det här landet, som vi tro vara det bästa på jorden, därför att vi råkat födas där. Från en höjd intill gården såg man öfver en stor sjö, bakom hvilken bergen blånade som moln och i skogen blommade körsbär och hägg, marken hade blå vintergata af förgätmigej, stjärnbilder af gullvifvor och spred en doft som af Adams och Evas aflägsna hemtrakt här på jorden, den underliga ön. Kort sagdt, hvad träd, blommor, med ett ord naturen angick, så var den gudomlig.

Nu låg denna gudomliga natur fastpiskad på gamla svenska urberget cirka en half mil från en ringa och oansenlig stad, som i ena hörnet medels en järnvägsstation hade kontakt med världskulturen i form af statsbanan. Och af denna lilla stad var herrgården beroende med afseende på diverse kulturförnödenheter, sådana som förmedlas af varmbadhus, barberare, postkontor m. m., och på detta sätt kom jag att intressera mig för staden.

En gammal härads höfding bodde jämte mig på herrgården, och honom frågade jag till råds, när kulturbehöfven i fråga blefvo kännbara. Han tog saken om hand och erbjöd sig bli ciceron.

Vi marscherade in till stan, alltså. Sedan jag redan hänförs af naturen, skulle jag nu få tillfälle att lära känna staden, människornas bild i denna natur, och som jag af födsel fått någon vetgirighet mig tilldelad, närmade jag mig den okända orten, full af nyfikenhet, förhoppning och sympati, ty alltid väntar människan att på en ny plats göra nya och goda rön.

Staden var till det yttre icke olik många andra unga svenska städer. Fordom drucko byggmästarna öl i sina hederliga skrästugor och fingo där af ofta vackra drömmar. Numera äro byggmästarna predikanter i missionshus eller föreståndare i nykterhetsloger, och där få de inga vackra drömmar. Så kommer det sig, att de flesta unga småstäder i detta dyra land se ut som anhopningar af missionshus och nykterhetslokaler med altarform och däruppe på ett omvänt brännvinsglas till prydnad; mellan dessa monument gå raka gator som kyrkogångar, och längs dem yr sanden i fruktansvärda moln.

Sådan var nu äfven denna lilla stad.

Men där fanns en god sak, och det var en barberare, som en gång praktiserat i Stockholm. Till honom gingo vi.

— Han är utmärkt, sade härads höfdingen, och vi stego på.

Jag betraktade honom med intresse. Han var sysselsatt med att tvätta håret på en halving person, icke olik en rättare på ett gods. Rakstugan var liten, tre stolar, två fönster, tre dörrar, barberaren i vanliga civila kläder, två läringar i hvita jackor med håret ännu icke fullt afvänt från den svenska bondestammens sträfhed men i färd att tuktas till midtben medels härmedel, som kom stråna att klibba ihop till taggar som på en spikklubba och skina som försilfrade i den soliga dagern. Ty det var i början af en sommar.

Barberarens eget hufvud däremot var, det kunde man se, sedan länge tukadt och bragt till lydadt under barberarkonstens lagar. Det sandröd-gula håret föll i två vågor från midtbenan, det var snaggadt som en gräsmatta i nacken, men mustascheringen tydde på

en förgången tid, ty öfverläppen täcktes af knävelbåtar, visserligen milda, men icke kortklippta som vi, deras söner, bruka, och under nedre läppen bar barberaren en skäggtapp, hvilket endast gamla tidens öfverblifna söner göra.

Jag såg strax, att det var en gammal vinddrifven artist af facket.

Som jag emellertid äfven hade att göra varmbadhuset min visit, beslöts, att jag först skulle bege mig dit, medan härads höfdingen omhändertogs af barberaren, och medan härads höfdingen sedan skötte en del kommissioner, skulle jag i min tur skötas af barberaren, hvarefter möte skulle äga rum på konditoriet, icke på källaren, ty staden var en ung stad, och numera byggas inga källare i Sverige, bara konditorier, sedan landet börjat torrläggas.

Jag begaf mig alltså återigen ut i de väldiga sandmolnen och vandrade fram mellan missionshusen och nykterhetslogerna, uppmärksam studerande skyltarnas namn för att om möjligt få en filologisk bild af staden och sålunda kanske en eller annan vink om dess inneböende själ och anda, som jag var nyfiken på. Men skyltarna bestyrkte mig endast i min allt fastare tro, att svenskarna börjat skämmas för sina nedärfda namn och bytt om, hela hoppen, samt förtyskat eller judifieradt dem i känsla mähända af den historiska utvecklingens riktning. Alltnog, staden såsom del af ett älskad fädernesland var mig alltjämt ett mystiskt X, och jag hade ännu icke lyckats få någon satisfierande ekvation till stånd, då jag från badhuset återvände åt barberarens håll igen.

Jag upptäckte barberskylten och steg in, men, o under, rakstugan var förvandlad! Den öppnade sig för min blick med en lång rad af stolar framför en lika lång disk med infällda tvättfat. Men då gick det upp ett ljus för mig, det fanns tydligen två rakstugor, och jag hade gått fel. Som jag emellertid loivat den förste barberaren återkomma, kunde jag ju icke använda denna, aflägsnade mig alltså och fann den första och rätta.

Där var nu tomt, härads höfdingen hade gått, de två lärpojkar voro ensamma, men de hämtade mästare efter någon stunds tankfullhet.

Proceduren började. Jag betraktade barberaren i spegeln. Han behärskade sin teknik fullständigt, men det fanns i handgreppen något af gammal hufvudstadsskådespelare öfverflyttad till landsortsscenen, så nämligen, att han genom brist på täflan med likvärdiga kamrater stelnat i sina former och utnäslat dem alltför mycket, uppfyllt af värdighet, själsäkerhet och ett icke doldt förakt för såväl medtäflare som klienter i denna om den stora, felfria konsten absolut okunniga lilla landsortshåla. Nu, när han hade en främling under sin hand, uppträdde han, visade talangerna och gaf rollen af en barberarkonstens old grand Gustaf Fredriksson eller Arvid Ödman.

Vi växlade först några ord om hårskötsel i allmänhet, om månbildningens uppträdande vid olika lefnadsåldrar, och han för öfver min hjessa, ungefär som en specerist håller kaffeboñor mellan fingrarna för att syna deras kvalitét. Jag fann behag i den af allt att döma något filosofiske härartisten, han fällde sina omdömen långsamt och med stor moderation och visade sig som god svensk, ty i stället för att som en ohederlig utlänning lifligt utbreda sig om det ena eller andra härmedlet, ta fram, rada upp, förklara, sade han helt likgiltigt sin mening om saken, som en gentleman till en annan, som om vi varit två millionärer och suttit i hvar

(Forts. å sid. 636.)

Den österrikiska författarinnan, Nobelpristagarinnan baronessan *Bertha von Suttner* afled i Wien den 21 juni.

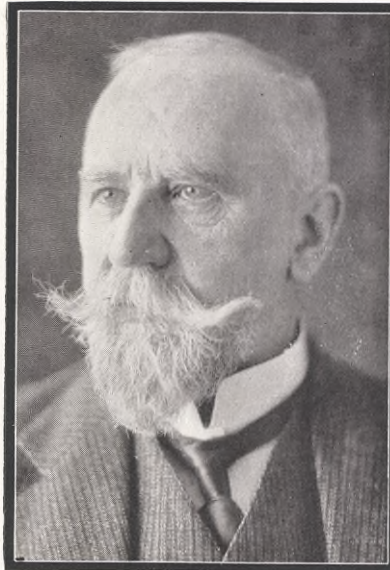
*

Bertha von Suttner föddes den 9 juni 1843 i Prag som dotter till greve Kinsky. Ungdomsåren ägnade hon, enligt hvad hon i en självbiografi meddelar, åt nöjeslivet ute i den förnäma världen, men företog därjämte sinnet utvecklande vidtomfattande resor. År 1876 ingick hon äktenskap med den österrikiske författaren, folklifskildraren friherre Gundaccar von Suttner. Varmt intresserad af sin makes litterära verksamhet kom hon efter hand att själf ägna sig åt författarskap och debuterade 1879 med en del bidrag till "Ueber Land und Meer". Dessa första, välvilligt mottagna alster följdes under de närmaste åren af ett antal romaner och noveller, hvilka med motiv ur det högre sällskapslivet på ett för den tiden uppseendeväckande frimodigt sätt behandlade de sociala frågorna. Sitt världsrykte som författarinna vann Bertha von Suttner med den till alla kulturspråk översatta romanen "Ned med vapnen", hvilken utom sitt betydande litterära värde är att anse som ett af den världsframmande fredsrörelsens mäktigaste och dyrbaraste dokument, i det den genom ämnesvalet och den tändande hänförelse, som uppbar skildringen, fört fredstanken in i tusende och åter tusende människors hjärtan, görande den till en verksam kraft i deras

FÖDD 1843. DÖD 21 JUNI

Efter senaste porträtt, taget i den berömda författarinnans hem i Wien.

Efter porträtt. Kliche: Bengt Skjervegaard.
PROFESSOR HANS RITTER v. PETERSEN.
F. 1850. † 17 juni.

lif. För författarinnan själf blef detta verk inledningen till ett lifslångt hänfördt arbete i fredsrörelsens tjänst, ett arbete som under hela världens enstämmiga gillande år 1905 lönades med det Nobelska fredspriset.

*

Den ryktbare tyske marinmålaren professor *Hans Ritter von Petersen* i München har den 18 juni skattat åt förgängelsen.

Den bortgångne, som var bördig från Slesvig-Holstein blef vid unga år naturaliserad bayrare men kände i öfverensstämmelse med sitt skandinaviska ursprung städse en stark dragning till de nordiska länderna, till hvilka han sommar efter sommar återvände därifrån hämtande motiven till åtskilliga af sina bästa dukar.

Den bortgångne, hvars berömmelse gick vida öfver det egna landets gränser, var sedan länge ordförande i Münchener Künstler Genossenschaft.

För fotografer : att beakta:

Fotografifirma, som insänder fotografier med ensamrätt för H. S. D. och ej lämnar samma eller liknande fotografier till annan illustrerad tidning, kommer att i så fall utöfver vanligt honorar. få sitt namn utsatt på ett i ögonen fallande sätt, då meddelande härom lämnas vid insändandet.

Redaktionen.

(Forts. fr. sid. 634.)

vår hvilstol på akterdäcket af hans pleasure-yacht under färd kring världsdelarna.

Detta gjorde naturligtvis ett godt och solidt intryck på mig.

Men samtidigt låg det i hans röst liksom en underton, ett kvarglömdt eko från den tid det ännu fanns källare i städerna, och detta eko uppkallade för mig bilden af en gammaldags källarsal, där barberaren vid ett bord med andra barberare diskuterade yrkets hemligheter, och jag sade:

— På vägen hit från badhuset gick jag fel och kom in i en annan rakstuga, men jag upptäckte på den långa disken, att jag misstagit mig och gick ut igen.

Orden värkade genast. Barberaren gjorde en liten, visserligen nästan omärklig men för ett känsligt närvsystem fullt förnimbar rörelse af något, som närmast kunde karaktäriseras som triumf. Men han teg en god stund. Sedan sade han med en röst, som världens alla aktörer kunnat afundas honom, i det han likgiltigt såg ut genom fönstret och lyfte halsskinnet något litet ur kragens grepp.

— Ja, han har utvidgat sig, har jag hört. Slagit ut den här väggen!

Vid dessa ord pekade han på väggen, vid hvilken jag satt och genom hvars dörröppning ett inre rum skymtade.

— Han har fått en fin lokal på det sättet. En mycket fin lokal. För en skomakare. Jag kallar honom Skomakaren, därför att han är skomakare eller rättare sagt har gått i skomakarelära, innan han slog sig på det här yrket. Butiken är egentligen en skomakarebutik, men skomakaren fick det infallet, att han skulle slå sig på detta yrket, och den som nu har affären kom till honom först i skomakarelära, men nu har han öfvertagit affären.

Efter dessa orienterande inledningsord teg den dystre härartisten en stund, men så fortsatte han, förtfarande som om vi varit två millionärer och af en slump kommit att tala om någon uppkomling i den bransch, vi känt sen ett halft sekel.

— Ja, han har en fin lokal, fint läge, midt för banken och posten och närmare kurbadhuset. Gästerna kommer från kurhotellet och söker en rakstuga, går nerför gatan och ser hans skylt först och går naturligtvis in.

Jag teg, ty jag hade föga att säga om detta. Men, fortsatte han, det händer ju, kanhända, att en och annan letar sig hit också, och hvad herrar handelsresande från hotellen och stockholmarna beträffar, så tror jag inte jag kan märka, att de gått ifrån mig, fast läget är något ur vägen. De hitta nog hit... tycker jag mig märka. Nu kan han väl ändå klippa och raka, jag har inte hört något klander... på senare tider... just, kan jag minnas, men det säger sig ju själf, att då en skomakare slår sig på det här yrket, så måste det bli därefter... tycker man, ja...!

Sedan han framlagt denna sin åsikt, teg han en stund, hvarefter han förde samtalet in på stockholmska förhållanden, och jag fick veta, att han haft egen affär i hörnet af Biblioteksgatan och Jakobsbergsgatan men lämnat den för åtskilliga år sen och flyttat hit. Hvarför? Det sade han inte, men kanske låg det en konkurs bakom, eller något annat tvångsmål.

Emellertid, ridån var dragen åt sidan, och när jag åter kom ut på gatan, hade jag staden som i en liten ask. Där slogs och hatades dom öfverallt, där gräde man mullvadsgångar, där slets man om brödbiten, och där visste man om hvarandras lif genom hörsägnen, som gingo ur mun i mun, och var som invånare på skilda planeter, om man också bodde hus om hus.

Kort sagt, det var en vanlig människostad, all-

deles som då byggmästarna drucko öl i sina skråstugor och byggde vackra hus, och det hade inte hjälpt, att de nu voro predikanter i missionshusen eller föreståndare i nykterhetslogerna, husen hade bara blifvit fulare men människorna inte vackrare utan precis sig lika som de varit från världens begynnelse och skola förbli till världens slut.

Jag träffade häradshöfdingen i konditoriet. Där drucko vi pomril, så att vi blefvo dubbla af magknip, och sen drogo vi åter ut till den gudomliga naturen, där förgätmigejen tecknade stjärnkartor och fåglarna kvittrade — och man kunde ligga på rygg i gräset? Jo, pyttsan! I gräset hade myrorna sina karavanvägar och angrepo en med dödsförakt.

Undra då på att barberarna lågo i strid inne i stan. Men som ju lifvet fordrar, att man mutar folk, för att de skola låta bli att mörda en, så hade jag mutat barberaren också. Jag hade köpt en flaska Goydol men samtidigt upplyst honom, att Unnas hårsprit var vida att föredraga. Han hade vaknat upp ur sin filosofi vid denna nyhet, annat ett vapen i kampen mot fienden, då han fått höra, att sagda härmedel kunde fås utan ordination på apotek, och jag hoppas, att han sedan tillgreps det, förfalskade det och med dess hjälp drog i batalj mot skomakaren, dräpte honom och blef rik och stor, eller i alla händelser återfick sin tro på lifvet, som jag af hans ögon såg, att han förlorat.

Hur därmed gick vet jag dock inte, ty jag har aldrig återsett staden mer, men att det var en rätt bild jag fått af den genom barberarens historia, det såg jag af tidningarna härom dan, ty där stod i ett telegram, att dess främste man rymt med 100,000 på detta numera så vanliga sätt.

Då tänkte jag på barberaren. på den lilla staden i den vackra naturen, på den sig ständigt lika mänskligheten och på vårt högt aktade och älskade fosterlands läge i skrifvande stund.

Ett Skansen i Borås. De Sju häradernas kulturhistoriska förening i Borås invigde midsommarafton högtidligen sitt kulturhistoriska museum.

De rikhaltiga samlingarne, föreningen nu förfogar öfver, har ordnats i flera gamla byggnader, hvilka uppförts i Idrottsparken, som donerats till st: den af aflidne apotekare Lind. Bland byggnaderna märkas främst Kinnaruna gamla kyrka (se bilden nedan) som tillkommit på 1500-talet och hvari de kyrkliga samlingarne inrymmas. Till museet höra vidare en Hallandsstuga, omkring 400 år gammal, med folkdräkter och arkeologiska samlingar, en stuga från Eriksberg i Gösens bygd af ekvirke och försedd med tredingstak. Den inrymmer en hel del gamla vapen och jaktredskap. Kulturhistoriska föreningens ordf. är tandläkare G. Blomgren i Borås, som nedlagt mycket arbete på samlingarnes ordnande och äfven är en af initiativtagarne till de Sju häradernas kulturhistoriska förening.

Richard Lindqvist. KINNARUNA KYRKA PÅ SKANSEN I BORÅS.

matfotograf SVENSK ELEKTRISK KRAFT TILL DANMARK. Kliché: Bengt Silfversparre.
Den första kabeln utlägges den 22 juni för kraftöfverföring från Sydsvenska Kraft A.-B:s stationer i Halland till Nordsjælland.

Som bekant skall Sydsvenska Kraft A.-B. leverera elektrisk energi från sina kraftstationer i Halland till Nordsjælland (Danmark) värest ett danskt bolag vidare skall distribuera ström för belysning och kraft för området ifråga. —

Energien, om 20000 volts spänning skall ledas i 3 st. undervattenskablar, lagda på 200 m. afstånd från hvarandra strax norr om Helsingborg, utgående från transformatorstationen för Helsingborgs stad. Anslutning å danska sidan skall ske i en planerad transformatorstation norr om Helsingör vid Marienlyst.

Vår bild visar utläggandet af första kabeln, den 23 juni kl. 9, em. man ser prämen, från hvilken kabeln utlägges, samt till höger kabelns landningspunkt å svenska sidan.

Östra snickerifabriken i Halmstad härjades den 24 juni af en häftig eldsvåda.

hvilken lade hela det stora byggnads-komplexet i aska. Elden, som utbröt vid half niotiden på morgonen i ett skjul spred sig härifrån med våldsamt hastighet till kringliggande brädstaplar samt vidare till fabriksbyggnaden, som inom kort trots det energiska släckningsarbetet stod i lågor. Närliggande starkt hotade industriella anläggningar kunde tack vare den rådande vindstillan räddas. Det brunna fabrikskomplexet inrymde Andersson & Sons snickeriverkstad samt Anderssons & Hanssons kvarnbyggeri.

Eldsvådan vållade betydande förseningar i den stora midsommartrafiken på Västkustbanan, i det att lågorna från det strax intill banan belägna brandstället slog ut öfver linjen och omöjliggjorde tagens framförande.

ÖSTRA SNICKERIFABRIKEN I HALMSTAD härjad af en förödande eldsvåda d. 24 juni.

Den af svenska fox-terrierklubben, Svenska terrierklubben och Svenska sällskapshundklubben gemensamt anordnade hundutställningen i Malmö tog sin början den 20 juni. I den vackra djursamlingen voro ett 30-tal olika raser, däraf en del sällsynta, representerade.

Foto. Küller, Malmö.

Kliché: Bengt Silfversparre.

HUNDUTSTÄLLNINGEN I MALMÖ.

Öfverst: SKANDINAVIENS FÖRNÄMSTA BULLDOGGAR: fr. v.: "SILVER CENTURE", svensk, 1:sta pris; "ATLET", dansk, 2:dra pris; "The Newtip of Waterloo", norsk, 3:dje pris.

Nederst: "Mac Hallabor" och "Sara Laville" eng. fårhundar tillh. Jr B. Thott, hvardera tre 1:sta pris.

"Roland" och "Kate", tyska fårhundar, tillh. herr A. Croy Fem 1:sta pris och hederspris.

POSTSTREJKEN I PARIS.

After fotografst. Klubb: Bengt Silfversparre
INGÅNGEN TILL CENTRALPOST-
HUSET BEVAKAD AF EN POLIS-
STYRKA.

postsäcker. Även påföljande dag fortsattes arbetsnedläggelsen. De hysta farhågorna, att allmän poststrejk skulle utbryta, ha icke besannats. Redan den 25 juni kunde handelsministern Thomsen meddela att de förda underhandlingarne ledt till konfliktens biläggande.

*

DEN TYSKE FLYGAREN BASSER
efter eröfradt världsrekord i uthållig-
hetsflygning med 18 timmar 12 min.

STREJKANDE BREFBÄRARE
bevakande den oerhörda hopade
mängden af ankomna postför-
sändelser för att förhindra de-
ras utsändning.

Parisiska postmän till ett antal af 7,000 tillställde den 23 juni larmande demonstrationer utanför huvudpostkontoret i Paris som en protest mot senaten, hvilken vid beviljandet af de löneförbättringar på 12 mill. francs den lägre postpersonalen begärdt, gjort en strykning på 50,000 francs. Polisen som inskred mot demonstranterna möttes med ett rägn af stenar och måste draga sig tillbaka. Sex poliskonstaplar blefvo skadade. Personalen hindrade därjämte expedierandet af omkr. 1 mill.

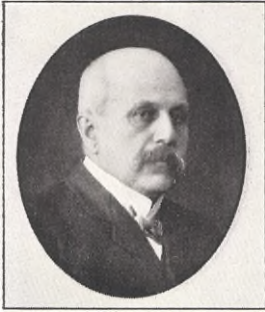

After fotografst. Klubb: Bengt Silfversparre
DE STREJKANDE HISSA UPP STORA
BRÖD, SOM TILLFÖRTS DEM AF
KAMRATER TILL DESS DETTA BLEF
FÖRHINDRADT.

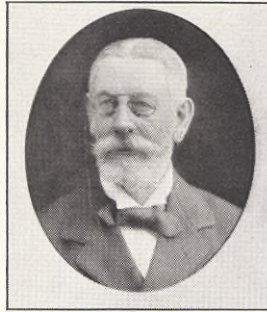
Den tyske flygaren Bassar har, genom en i dagarne företagen uthållighetsflygning, åt Tyskland från Frankrike återeröfrat världsrekordet i uthållighetsflygning. Färden räckte 18 timmar och 12 min. utan mellanlandning. Flygaren medförde ombord på sitt Rumpler-aeroplan 725 liter benzol och 60 liter olja. För det ådagalagda kraftprovet, hvilket utgör ett vackert vittnesbörd om den tyska flygteknikens höga ståndpunkt har Bassar ur den nationella flygfonden tilldelats en gratifikation af 10,000 mark.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

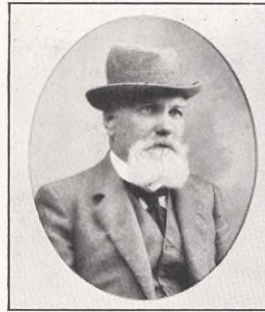
* Data å nästa sida.

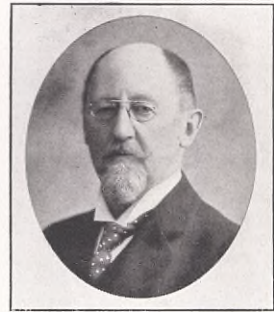
A. A. G. VON ROSEN.
Grefve. F. d. Generalmajor.
Stockholm. 80 år 4 Juli.*

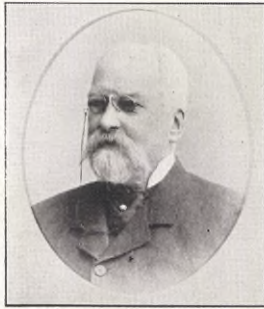
A. L. A. BERG VON LINDE.
F. d. Kapten. Godsegare.
Källunda. — 75 år 1 Juli.

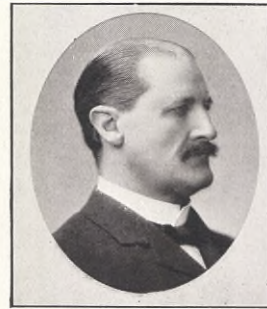
G. A. BREMBERG.
F. d. Major Öfverkontr. v. brännv.-
tillv. Klippan. — 70 år 1 Juli.

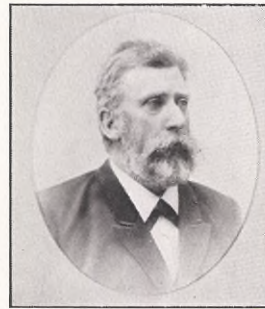
A. H. ZETHRIN.
F. d. Bankdirektör. — Stock-
holm 60 år 18 Juni.*

T. MUNKTELL.
Fil. Jubeld.r. — Stockholm.
80 år 4 Juli.*

G. D. R. TORNERHJELM.
F. d. Landshöfding. — Wrams
Gunnarstorp. — 60 år 7 Juli.*

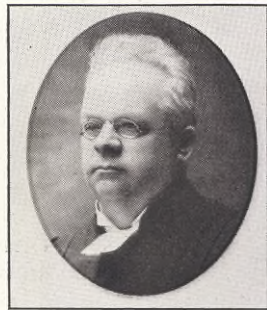
A. M. VON PROSCHWITZ.
Häradshöfding. — Årjeng.
65 år 5 Juli.*

C. R. LEJMAN
Hofrättsråd. — Jönköping.
50 år 4 Juli.*

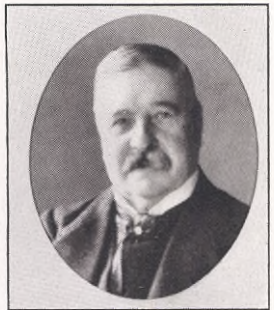
L. G. NORDQUIST,
Kontr.-prost. Kyrkoherde.
Vessland. 80 år 28 Juni.

T. L. PETERSON,
Krontr.-prost. Kyrkoherde
Glava. 65 år 30 Juni.

A. K. T. FALK.
Rektor. — Södertelje.
60 år 2 Juli.*

C. W. FORSTRAND.
Fil. d.r. Förf. — Stockholm.
60 år 3 Juli.*

J. M. FOGELBERG.
Fabrikör. F. d. Stadsfullm.
Kalmar — 70 år 28 Juni.

W. GEELMUYDEN.
Hamnkaptän. — Varberg.
50 år 1 Juli.

O. P. ERIKSON.
Grosshandlande. — Bords.
50 år 22 Juni.

K. I. SVENSSON.
Landbrukare. — Grindstorp.
50 år 27 Juni.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

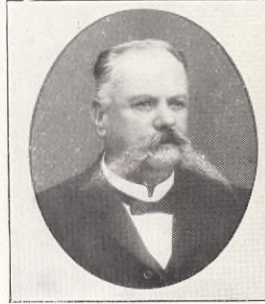
* Data här nedan.

O. R. THORELL †.
V. Härads höfding.—Stockholm.
F. 39. † 16 Juni.*

A. N. NOTINI †.
Ornamentsbildhuggare.—
Stockholm. F. 42. † 22 Juni.

G. F. A. ENHÖRNING †.
Konsul.—Stafsjö.
F. 48. † 11 Juni.*

G. P. G. HINTZE †.
V. Härads höfding. Stadsfogde.
Kristianstad. F. 50. † 22 Maj.

AXEL VON ROSEN. U-löjtn. v. lifg. t. h. 54. överste o. sek.-chef f. samma reg. 85—94, gen.-major i armén s. å., afsk. 08. Led. af dir. f. Veterinärinst. 81—94, ordf. i dir. f. Allm. garn.-sjukh. 85—94, led. af styr. f. Skand. kred.-a.-b. 79.

HUGO ZETHRIN. Stud.-ex. 73, anst. i Stockh. ensk. bank s. å., led. i centr.-styr. o. verkst. dir. f. Norrb. ensk. bank 93, led. af styr. f. Hernösands ensk. banks afd.-kontor i Luleå o. verkst. dir. 03—08; chef f. Bank a.-b. Norra Sveriges rev.-afd. sedan sistn år.

THEOFRON MUNKTELL. Stud.-ex. 52, fil. dr 57, fil. jub. dr 07. Utefr. Falu bergsskola 59, verkst. dir. i Munktells mek. verkstads a.-b. 79—89; ordf. i Eskilstuna stadsfullm. 65—95, landstingsman 67—90.

GUSTAF TORNERHJELM. U-löjtn v. Skån. husarreg. 72, afsk. m. ryttm. n. h. o. v. 85. Eger godsens Wrams-Gunnarstorp o. Gedsholm i Skåne. Landshöfd. i Malmöhus län 02—09. Ordf. i länets Hushålln.-sällsk. o. Skogsvårdsstyr.; ordf. i styrelserna f. Sultielma a.-b., Helsingborgs kopparverks a.-b., Skånska superfosfat- o. svalgelslyfabr. a.-b., Högånäs-Billesholms a.-b., Hyllinge a.-b., Skromberga a.-b. och Hel-

singborg—Hessleholms jernv.-a.-b. Hänvisa i öfrigt till biografi jemte helsid.-portr. arg. X; 39. Kommandör m. st. K. N. O.

ADOLF VON PROSCHWITZ. Stud.-ex. 71, hoifr.-ex. 76, v. härads höfd. 79, härads höfd. i Luleå doms. 87, transp. t. Nordmarks häf. doms. 99.

RICHARD LEJMAN. Stud.-ex. 82, jur. utr. kand. 89, e. o. i G. hoifr. s. å., v. härads höfd. 92, fiskal i G. hoifr. 1900, ass. 01, t. f. rev.-sekr. 01—03, hoifrättsråd 09.

AXEL FALK. Stud.-ex. 73, fil.-lic. 85, adj. v. Upsala h. a. l. 89, rektor v. Norrtelje l. a. l. 96, v. Stat. samskola i Södertelje sedan 07. Stadsfullm. i Norrtelje 99—06, i Södertelje sedan 11.

CARL FORSSTRAND. Stud. i Uppsala 73, fil. lic. 85, fil. dr 86; e. o. amanuens vid Uppsala univ:s bibliotek 83—86, vid K. biblioteket 86—92. Företagit flera naturhistoriska forskningsresor i Lappland, Norge och Norska Finmarken 71, 75, 77, 78. Ledde jemte prof. H. Theel de zoologiska undersökningarna med kanonbåten Gunhild 79. Deltagare i A. E. Nordenskiöld exp. till Island och Grönland 83. Företog 89 som Antropol. geogr. sällskapets Vestgästpendent en forskningsfärd till Bermudaöarna och besökt på hemresan Förenta Staterna, Canada och Storbritannien för studiet af zoologiska museer med understöd af stiftelsen Lars Hiertas minne. Sekr. i Ståthållareämb. på Stockh. slott 90—92. Har sed. 94 egnat sig åt publicistisk och författareverksamhet, först som tillfällig medarbetare i Stockholms Dagblad och sedan maj 97 som anställd i Sv. Dagbladet. Som medarb. i Sv. Dagbladet har F. särskildt gjort sig bemärkt som utställingskildrare; världsutst. i Paris 1900, Liege 1905, den hist. utst. i Glasgow 1911 o. s. v. Har från trycket utgivit: A. E. Nordenskiöld och hans forskningsfärd, resehandböcker öfver Stockholm o. "Frykenskjöarna och Fryksdalen", "Bland oleandrar och liljor. Minnen fr. en sommar på Bermuda eller Somers öar" (95), "Sophie Hagman och hennes samtida", (11), "De tre Gracerna", (12), "Spåkvinnor och trollkarlar" (13) o. s. v. De tre sista böckerna äro resultat af F:s mångåriga forskning ang. Gamla Stockholm och särskildt det gustavianska tidehvarvet. F. har derjemte skrivit ett stort antal afhandlingar och uppsatser i tidskrifter och veckotidningar såsom H. S. D., Ny illustr. tidning, Nordisk revy, Ord och Bild, Bonniers månadshäfte o. s. v.; St. Eriks årsbok. Erhöll i jan. 1913 Vetenskapsakademiens Linnemedalj i guld.

ISAK SVENSSON. Landbrukare. Ordf. i komm.-nämnd sedan mer än 20 år; ordf. i komm.-stämman, skiftesgodman, nämndeman, god man f. tillsyn af förmynderskap, v. ordf. i vägstyr., ordf. i val- o. pens.-nämnd.

REINHOLD THORELL †. Stud.-ex. 58, hoifr.-ex. 63, v. härads höfd. 69, v. auditör v. Svea ing.-kår 75, auditör derst. 81—07. Sekr. i Stockholms stads fattigv.-nämnd 84—08; aktuarie i Stockholms råd.-rätt. 99—04.

FREDRIK ENHÖRNING †. Öfvertog 74 faderns affär i Norrköping, firman P. A. Enhörning & Co. Styr.-led. eller delegare i industriella o. a. företag i Norrköping; ordf. i dir. f. Norrköpings sjömanshus. Eng. v. konsul 72.

KRONPRINS
ALEXANDER
AF SERBIEN,
under konung
Peters sjukdom
och uppehåll vid
en badort för-
ordnad till re-
gent. — Man
har velat uttyda
denna handling
såsom en abdi-
kation, hvarom
rykten äfven ve-
tat berättat, ehuru
dessa sedermera
blifvit officiellt
dementerade.

Efter porträtt.

Kitcher: Bengt Sjöström.

JOHANNES BRAHMS FÖDELSEHUS I HAMBURG, har af den Tyska Brahms-föreningen. inköpts för att bibehållas till minne af den store kompositören.

INNEHÅLL. Landshöfding Louis de Geer (biografi och helsidesporträtt). — Sveriges konungapar åter i hemlandet. — Svenska porträtt och bilder till dagskrönikan — Jubileumsutställningen i Nyköping. — Riksskyttetällningarne i Malmö. — Sport. — Mordatten-tatet mot Österrike-Ungerns tronföljare. — Utländska bilder och porträtt för dagen. — "Stadsbildern". Af Ludvig Nordström.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.